

лянието и разгдѣдването изъ с. Дълбоки, видѣли, че Саиди Ботевата кѣща била запалена отъ страна на тамкашнитѣ турци, като чули приближаванieto на тѣхнитѣ си войски, и на Ганча Чавдара свинята му обѣсена на прѣдъ кѣщната врата за знакъ, че ще си отмѣщаватъ на българитѣ, кога пристигнатъ войскитѣ имъ. Но нѣмало какво да са стори, нищо немогло да са издири и направи, щото какъ са завръщатъ къмъ Стара-Загора, гдѣто турскитѣ войски зели да приближаватъ веке къмъ градътъ. Въ 18-й Генералъ Гурко са извѣсти съ телеграма за привзиманieto назадъ Плевенъ отъ турцитѣ, кога бѣше извѣнъ градътъ: та трѣбвало да стане отстъпване отъ Стара-Загора за назадъ, но не безъ бой, който заповѣдва да са изнису джипането изъ градътъ навнъ къмъ Казанлъкъ. Тѣзи кратки бѣлѣжки са въобще за дѣйствиата на Старо-Загорскитѣ младежи, които бѣхж зели участие въ освобождението ни, кога дойдохж руситѣ въ градътъ ни, *черпни отъ Г-да Димитръ Х. Вълчевъ и Атанасъ П. Тичевъ* които бѣхж волници и ми ги разказахж, тѣ са и сега още живи свидѣтели на истината.

IV. Когато си поспахъ прѣзъ деньтъ на 15-й юлий въ петъкъ и станахъ отъ сънъ, тогасъ искахъ да се порасхода малко изъ градътъ, да видя и науча, що има и що нѣма; та дордѣ се канпхъ, ето дохажда у дома Св. Дону П. Стойновъ, който чулъ, че съмъ дошелъ, иска да ме види и разведе изъ градътъ, като му казвамъ, че това и мисляхъ. Распита ме за крайнитѣ села на Стара-Загорската околия, дали дѣйствително се гонетъ отъ турцитѣ и имали ги поне наистина, споридъ както искатъ селенитѣ да плашатъ гражданитѣ? — Отговорихъ му, че наистина има турци и подгоняхж селата къмъ градътъ, гдѣто и пейдѣ сполучихж да сѣчатъ и убиватъ, каквото въ с. Ресиманово, Бѣлий-Врѣгъ и Патканлий и тукъ тамъ гдѣ кого пристигнатъ. При туй безъ забикалки му казахъ: че неискамъ распитване, а искамъ да излѣза да похода малко изъ града, та и той се съгласи, като ми каза: че той за това повечето дошълъ, гдѣто търсилъ другаръ да излѣзятъ.